

Křidel se nezříkám

Věra Martinová

Jen vesmír smí
Mou tíhu nést
Jako já jeho nosívám
V bárce z tmy
Dráhou hvězd
Já dál pluju kdo ví kam

Měsíc lhář
Mě zkouší zmást
Chvilí bdím chvíli pospávám
Ještě vidím tvou tvář
Ale v síti tras
Už svou cestu k slunci znám

Do tvých snů se jak do pastí chytám
A v mých potom prázdno mám
Každý plán jak jim uniknout vítám
Křidel se nezříkám
Křidel se nezříkám

S přízní tvou
Dál počítám
Může nocí mě k cíli vést
I když cestu svou
Už k slunci znám
Bůh ví, že se můžu splést

Do tvých snů se jak do pastí chytám
A v mých potom prázdno mám
Každý plán jak jim uniknout vítám
Křidel se nezříkám
Křidel se nezříkám
Křidel se nezříkám
Křidel se nezříkám

Jen vesmír smí
Mou tíhu nést
Jako já jeho nosívám
V bárce z tmy
Dráhou hvězd
Já dál pluju kdo ví kam